

den mest rationelle og mest tidssvarende Ordning. Efter dette Lovforslag bliver Banegaarden stor nok i Øjeblikket og stor nok den første Menneskealder, og der bliver Mulighed for Udvidelse, naar den en Gang bliver for lille. Man vil ved Vedtagelsen af dette Lovforslag skabe en Centralbanegaard, og naar alle Forhold tages i Betragtning, vil det rimeligvis ogsaa blive den for Staten billigste Ordning. Endelig vil jeg endnu en Gang gøre ærede Medlemmer opmærksomme paa Bemærkningerne til Lovforslaget, hvori det fremhæves, at man ved at lægge en Centralbanegaard i Aarhus Mølleeng vil kunne spare en aarlig Driftsudgift paa 100,000 Kr. Dette, synes jeg, er et Moment, vi maa regne med. Disse 100,000 Kr. er dog 4 pCt. Rente af $2\frac{1}{2}$ Mill. Kr., og Pengene er ikke saa rigelige her i Landet. Der raabes Vagt i Gevær for den mindste Bevilling, og jeg synes, der er Grund for ærede Medlemmer til ogsaa at se paa denne Post. Det bliver naturligvis Ministerens og Generaldirektionens Sag at oplyse det kommende Udvalg om, paa hvilken Maade man er kommet til disse 100,000 Kr.s Besparelse.

Jeg vil altsaa endnu en Gang anbefale Lovforslaget til hurtig Fremme og haaber, at de mange Betænkeligheder, ærede Medlemmer har haft derved, ikke maa være saa store, at de kan forhale Sagen endnu et Aar og lægge saa mange Sten paa dens Vej, at Paabegyndelsen af en virkelig tidssvarende Ordning af Banegaardsforholdene i Aarhus forhindres.

Ministeren for offentlige Arbejder (Hassing Jørgensen): Det ærede Medlem fra Frederikshavn (Thomas Larsen) fastholdt vedblivende, at han maatte være imod det Lovforslag, jeg har fremsat, fordi det ikke var rationelt, og som Bevis for, at det ikke var det, anførte det ærede Medlem fremdeles, at det vil skabe en Rebroussement-Station. Jeg synes, at fordi der kan tænkes noget, som er mere rationelt end det, der foreslaas, behøver man dog ikke at opgive dette, og navnlig synes jeg, der ikke er tilstrækkelig Grund dertil, naar man heller ikke selv har til Hensigt at gøre det, som kan tænkes at være mere rationelt. Det ærede Medlem har ikke givet mig mindste Anledning til at tro, at han vil være med til en saa gennemgribende Foranstaltning, som det vilde være at anlægge en Gennemkørsel-Station i Aarhus, tværtimod, og det nytter ikke meget, at det ærede Medlem siger, at det

vilde han hellere være med til end til det, jeg har foreslaaet, naar han ikke vil være med til nogen af Delene. Det ærede Medlems Indvending imod mit Lovforslag kan ikke rettes mod det alene, men rammer ogsaa det Lovforslag, som det ærede Medlem anbefalede. Begge Lovforslag gaar ud paa at anlægge en Station med Rebroussement. Jeg tvivler om, at det ærede Medlem vil være i Stand til at fastholde, at det Lovforslag, jeg har fremsat, ikke er væsentligt mere rationelt end det Lovforslag, han har anbefalet, og naar man ikke desto mindre skulde vælge det af det ærede Medlem anbefalede Lovforslag, er Grunden alene den, at mit Lovforslag koster 719,000 Kr. mere. Jeg synes, det er for ringe et Beløb at lade en virkelig rationel Ordning falde paa. Og det er saa meget besynderligere og betænkeligere, som det er givet, at i Løbet af forholdsvis faa Aar vil Kravet om en Forening af Banegaardsanlægene i Mølleengen melde sig med fornyet Styrke, saa at man bliver nødt til at efterkomme det, og da selvfølgelig med en langt større Bekostning end 719,000 Kr.

Det ærede Medlem omtalte som en anden Mangel ved Lovforslaget, at Ordningen af Forbindelsen mellem Aarhus Ø. Station og Hovedbanegaarden ikke vilde blive tilfredsstillende, og at en Ordning som den foreslaaede, der efter min Mening er taalelig, om end det ringeste ved Sagen, ikke skulde blive taalt. Det frygter jeg nu ikke saa overmaade meget. Naar jeg ser, hvad man hidtil har fundet sig i med Hensyn til Ordningen af Banegaardsforholdene i Aarhus, kan jeg ikke tænke mig andet, end at den ringe Ulempe, det vil være, at Forbindelsen fra Aarhus Ø. Station til Hovedbanestationen bliver en Vej, der er dobbelt saa lang, som den vilde være i Lufflinie — maaske endda mere, det tør jeg ikke bestemt paastaa —, ikke vil være værd at regne i Sammenligning med de Ulemper, man nu i Aarevis har fundet sig i og endnu i en Aarrække skulde vedblive at finde sig i. Det ærede Medlem kan være sikker paa, at for Aarhus Beboere og de andre, som skal benytte Banegaarden, vil det veje saa meget at blive fri for de Ulemper, de nu lider under, at de ganske sikkert med Taalmodighed vil finde sig i den Smule Ulempe, som Forbindelsen mellem de to Stationer i Fremtiden kan frembyde. Og naar jeg ser, hvilken Modstandskraft Lovgivningsmagten har overfor berettigede Krav, der rejses med en saadan Magt, som Kravet